

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Н.З. 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАЛИНА Р. ЗЛАТЕВА

при участието на секретаря ИРЕНА Н. РАЙЧЕВА
като разглежда докладваното от ГАЛИНА Р. ЗЛАТЕВА Гражданско дело № 20222220101032 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание по чл.240, ал.2 във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД за обезщетение на вреди от неизпълнение на договорно задължение и по чл.92 от ЗЗД за неустойка по договор.

Производството е образувано по искова молба от ЕТ “ДЕСИ - ТОНЧО ВЪЛЧЕВ” ЕИК 833049176, със седалище и адрес на управление: гр. Раднево, ул.“Магда Петканова” № 47, представлявано от Т.В.Т. ЕГН *****, със съдебен адрес за призоваване и съобщения: *****, чрез адв. Д. Г. -АК Стара Загора против “ГЛЕНКОМ” ЕООД ЕИК 119063478, със седалище и адрес на управление гр. Н.З. ж.к. ИНДУСТРИАЛЕН, ул. „Лубор Байер“ № 34, представлявано от Н.Г.К.. ЕГН *****.

Съдът служебно е проверил и е установил, че предявените искове са допустими.

Ищецът твърди, че през август 2020г. между него и "Гленком" ЕООД ЕИК 119063478, представлявано от Н.Г.К.. бил сключен неформален договор за паричен заем, по силата на който предоставил за временно и възмездно ползване на дружеството сума в размер на 200 000 лв. На 13.08.2020 год. ЕТ “Деси - Тончо Вълчев” превело по банков път на "Гленком" ЕООД сумата в размер на 200 000 лв. с основание договора за заем.

В исковата молба се твърди още, че на 12.03.2021 год. между ЕТ “Деси - Тончо Вълчев” и "Гленком" ЕООД бил сключен втори вече писмен договор за заем за сумата от 30 000 лв., а в последствие с още три анекса в периода от 12.03.2021 год. до 29.06.2021г. били преведени още 258 000 лв.

Падежите на заема били отразени в подписаните между страните документи, а именно:

Сумата от 200 000 лв. без писмен падеж.

Сумата от 30 000 лв. с падеж - 30.06.2021 год.

Сумата от 95 000 по първи анекс с падеж - 30.06.2021 год.

Сумата от 120000 лв. по втори анекс с падеж - 30.06.2021 год.

Сумата от 43 000 лв. по трети анекс с падеж - 31.07.2021 год.

Ищецът твърди, че на падежите горепосочените суми не се погасявали от дружеството, поради което ЕТ му изпратил нотариална покана рег.№ 6142 от 21.10.2021 год. с която го канел да му възстанови общо получената сума от 488 000 лв. в срок от три работни дни от получаване на поканата, като срокът изтичал на 28.10.2021 година. На 28.10.2021 год. "Гленком" ЕООД сключило договор за кредит с „ЮРОБАНК“ АД България, като за обезпечение била учредена договорна ипотека върху имот в гр. Н.З. който влизал в основния му актив .

Ищецът твърди в исковата си молба, че дружеството въпреки обещанията си, че ще му върне получената сума изцяло след този кредит, върнало само 388 000 лв. По тази причина в Окръжен Съд Стара Загора било образувано обезпечително производство и по ч.т.д.№ 1437/2021 год. била издадена обезпечителна заповед за обезпечение на бъдещ иск със срок на предявяване 1 месец. След издаване на заповедта Н. К. превел сума в размер на 100 000 лв., с което погасил изцяло главницата по договора. Съгласно разпоредбата на чл. 3 от договора, обаче върху главницата се дължало и възнаграждение в размер на 5% годишно, а съгласно чл. 6 - при забава се дължала неустойка в размер на 5 % годишно. За периода от получаване на сумите до плащането на главниците "Гленком" ЕООД дължало възнаграждение по договор в размер на 6818.33 лв. и неустойка в размер на 5164.84 лв., съгласно издаден от ЕТ "Деси - Тончо Вълчев" лихвен лист № 3.

За ЕТ "Деси – Тончо Вълчев" възникнал правен интерес от предявяването посочените икове, с които моли съда да постанови решение, с което да осъди "Гленком" ЕООД ЕИК 119063478, представлявано от Н.Г.К.. да заплати на ЕТ "Деси - Тончо Вълчев" ЕИК 833049176, представлявано от Т.В.Т., както следва: 1. сумата от 6818.33 лв./ шест хиляди осемстотин и осемнадесет лева и тридесет и три стотинки / - представляващи възнаграждение по чл. 3 от договора за заем между страните; 2. Сумата от 5164.84 лв./ пет хиляди сто шестдесет и четири лева и осемдесет и четири стотинки / представляващи неустойка по чл. 6 от договора за заем между страните; 3. Законната лихва върху сумата от 5164.84 лв., считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане; 4. Законната лихва върху сумата от 6818.33 лв., считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане; 5. Разноските и адвокатското възнаграждение заплатени от ЕТ "Деси -Тончо Вълчев" по обезпечението на иска и в обезпечителното производство, както и в настоящото производство.

С исковата си молба ищецът представил следните писмени доказателства: Договор за паричен заем от 12.03.2021 год.; Анекс от 25.05.2021 год.; Анекс от 01.06.2021 год.; Анекс от 29.06.2021 год.; Платежни нареждания общо за 488 000 лв.; пълномощно и договор за правна помощ.

На 18.02.2022г. в изпълнение на указанията на съда с разпореждане № 370/24.01.2022г. по гр.д. № 5757/2022г. по описа на РС-Стара Загора била депозирана молба от ЕТ, с която заявил следното:

1 . По отношение цената на иска – По делото били предявени два обективно съединени иска, а именно: първият с правно основание чл.240 ал.2 от ЗЗД за заплащане на възнаграждение по чл.3 от договор за заем от 12.08.2020г., сключен между ЕТ "Деси – Тончо Вълчев" и „Гленком“ ЕООД и вторият с правно основание чл.92 от ЗЗД – за заплащане на договорна неустойка по чл.6 от същия договор. Цената на първия иск била общо 15453.75лв., формирана както следва: 800.00 лева – представляващи остатък от дължима сума по лихвен лист № 1, подписан между страните на 31.12.2020г., 7835.42 лева, представляващи договорна лихва по лихвен лист № 2, подписан между страните на

28.10.2021г. и 6818.33 лв., представляващи договорна лихва по лихвен лист № 3 – предявен, но неподписан от ответника.

Цената на втория иск била общо 12 139.15лв., формирана както следва – 6974.31лв., представляващи неустойка по лихвен лист № 2, подписан между страните на 28.10.2021г. и 5164.84лв., представляващи неустойка по лихвен лист № 3 – предявен, но неподписан от ответника.

Предявени били и аксесорни иски за заплащане на законна лихва върху главниците по горните иски.

Предявено било и искане за присъждане на разноските в обезпечителното производство и по настоящото дело.

2. По обстоятелствата на иска – На 12.08.2020г. между ЕТ“Деси – Тончо Вълчев“ и „Гленком“ЕООД бил сключен договор за паричен заем, по силата на който ЕТ предоставил за временно и възмездно ползване на „Гленком“ЕООД сума в размер на 200 000 лв. На 13.08.2020г. била преведена сума в размер на 200 000 лева с основание – договор за заем.

На 12.03.2021г. бил сключен втори договор за заем за сумата от 30 000 лева, а в следствие с още три анекса в периода от 12.03.2021г. до 29.06.2021г. били преведени още 258 000 лв. Падежите на заема били отразени в подписаните документи, а именно: сумата от 200 000 лв. без писмен падеж; сумата от 30 000 лв. с падеж - 30.06.2021г.; сумата от 95 000 по анекс № 1 с падеж - 30.06.2021г.; сумата от 120 000 лв. по анекс № 2 с падеж - 30.06.2021г.; сумата от 43 000 лв. по анекс № 3 с падеж - 31.07.2021 година. На падежите горепосочените суми не се погасявали от дружеството, поради което ЕТ му изпратил нотариална покана рег.№ 6142 от 21.10.2021 год. на нотариус Я.В.П. с рег.№ 183 на НК, с която го поканил да му възстанови общо получената сума от 488 000 лв. в срок от три работни дни от получаване на поканата. Поканата била връчена на 25.10.2021 година на представляващия дружеството Н.Г.К., като срокът бил изтекъл на 28.10.2021г.

На 28.10.2021 год. "Гленком" ЕООД сключил договор за кредит с „Юробанк България“ АД, като за обезпечение била учредена договорна ипотека върху имот, находящ се в гр. Н.З. Въпреки обещанието, че ще бъде платена цялата сума, дружеството върнало само 388 000 лв. Това наложило в Окръжен Съд Стара Загора да бъде образувано обезпечително производство и по ч.гр.д. 1437/2021 год. да бъде издадена обезпечителна заповед за обезпечение на бъдещ иск със срок на предявяване 1 месец. След издаване на заповедта Н. К. превел на ищеца сума в размер на 100 000 лв., с което погасил изцяло главницата по договора. Но съгласно разпоредбата на чл. 3 от договора върху главницата се дължало и възнаграждение в размер на 5% годишно, а съгласно чл. 6 - при забава се дължала неустойка в размер на 5 % годишно. Между страните били изготвени три лихвени листа, като ответникът бил подписал първите два от тях.

На 31.12.2020г. бил подписан лихвен лист № 1, с който ответникът се бил задължил да заплати договорна лихва в размер на 3 888.89лв. След предявяване на исковата молба по делото ответникът бил заплатил сумата от 3088.89лв. по лихвен лист № 1, като била останала неплатена сума по този лист в размер на 800.00 лева.

На 28.10.2021г. бил подписан лихвен лист № 2, с който ответникът се бил задължил да заплати договорна лихва в размер на 7 835.42 лв. и неустойка в размер на 6 974.31 лева. Сумата по лихвен лист № 2 не била заплатена.

Лихвен лист № 3 бил изпратен на ответника по електронна поща след 28.10.2021г., като същият останал неподписан, респективно неплатен.

В молбата си ищецът твърди, че с подписването на първите два лихвени листа, ответникът изрично бил признал задълженията си за заплащане на договорна лихва и неустойка в изчислените съгласно тях размери. Третият лихвен лист бил изготвен по същата

методика и на практика не било налице фактически правно основание за оспорване на размера му от страна на ответника.

Ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди "Гленком" ЕООД, представлявано от Н.Г.К.. ЕГН ***** да заплати на ЕТ "Деси - Тончо Вълчев", представлявано от Т.В.Т., както следва:

1. сумата от 15 453.75/петнадесет хиляди четиристотин петдесет и три лева и седемдесет и пет стотинки/лева, представляващи възнаграждение по чл. 3 от договора за заем между страните, формирана както следва: 800лв., представляващи остатък от дължима сума по лихвен лист № 1, подписан между страните на 31.12.2020г., 7835.42лв., представляващи договорна лихва по лихвен лист № 2, подписан между страните на 28.10.2021г. и 6818.33лв. представляващи договорна лихва по лихвен лист № 3 – предявен, но неподписан от ответника.

2.сумата 12 139.15лв./дванадесет хиляди сто тридесет и девет лева и петнадесет стотинки/лева, представляваща неустойка по чл.6 от договора за заем между страните, формирана както следва: 6974.31лв., представляващи неустойка по лихвен лист 2, подписан между страните на 28.10.2021г. и 5164.84лв. представляващи неустойка по лихвен лист № 3 – предявен, но неподписан от ответника.

3.Законната лихва върху сумата от 15 453.75лв., считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане.

4. Законната лихва върху сумата от 12 139.15лв., считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане.

5. Разноските и адвокатското възнаграждение заплатени от ЕТ"Деси – Тончо Вълчев" по обезпечението на иска и в обезпечителното производство пред ОС-Стара Загора по ч.т.д № 1437/2021г. и пред ЧСИ Г.Г. по и.д. № 1862/2021г. по нейния опис.

6. Разноски и адвокатско възнаграждение заплатени от ЕТ "Деси-Тончо Вълчев" в настоящото производство

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който заявява че подадената от ищеца искова молба се явявала нередовна, тъй като описаните от ищеца претенции не били конкретизирани и в същата не било посочено от кой момент претендираните суми са станали изискуеми. С подадената искова молба ищецът не бил конкретизирал размерът на лихвите и неустойките, които претендирал, нито за кои периоди се отнасят и върху какви суми ги били начислени.

В отговора на исковата молба ответникът сочи, че с подадената искова молба ищеца претендирал:

1. сумата от 15 453,75 лв., представляваща възнаграждение по чл. 3 от Договор за заем между страните, от които: 800 лв., представляващи остатък от дължима сума по лихвен лист № 1, 7835,42 лв., представляващи договорна лихва по лихвен лист № 2, и 6818,33 лв., представляващи договорна лихва по лихвен лист № 3 и

2. сумата от 12 139,15 лв., представляваща неустойка по чл. 6 от договор за заем между страните, формирана, както следва: 6974,31 лв. неустойка по лихвен лист № 2 и 5164,84 лв., представляващи неустойка по лихвен лист № 3.

На следващо място, в подадената от ищеца искова молба се посочвало, че били налице два договора за заем, като първият, за сумата от 200 000 лв. - неформален договор за заем, а вторият за сумата от 288 000 лв. - в писмена форма. Ответникът сочи, че впоследствие, с уточняваща исковите претенции молба по делото, ищецът цитирал членове от сключен на 12.08.2020 г. договор за заем, с което излагал твърдения за писмената форма на същия първоначално посочен като неформален договор за заем на сумата от 200 000 лв., цитиран в исковата молба.

В писмения отговор се твърди, че сключеният между ответното дружество и ищеца договор за заем от 2020 г. представлявал реален договор за заем. Същият бил сключен и неговите правни последици възниквали именно чрез реалното предаване на заемната сума от заемотателя на заемателя. На следващо място се твърди, че ответното дружество не било подписвало твърдените от ищеца в исковата молба лихвени листове. Ответното дружество оспорва обстоятелството между страните да е било постигнато съгласие за дължимостта на възнаградителна лихва върху получените суми, още по-малко не било постигнато съгласие за дължимост на неустойка - наказателна лихва при просрочие.

Ответникът твърди, че възнаградителна лихва и неустойка не били уговорени от страните нито по договора за заем от 2020 г., нито в анекс № 1, анекс № 2 и анекс № 3 към договора от 12.03.2021 година. Единствено възнаградителна лихва и неустойка страните били уговорили по отношение на сумата от 30 000 лв., предмет на договора за заем от 12.03.2021 г., като за останалите суми подобна уговорка и съгласие не били постигнати между тях. Разминаване имало и в твърденията на ищеца, доколкото в исковата си молба, същият веднъж сочел, че неформалният договор за заем за сумата от 200 000 лв. бил без писмен падеж, а с уточняващата молба падеж вече бил посочен - 31.01.2021 г.

Ответникът оспорва обстоятелството, че бил налице уговорен между страните падеж за връщане на сумата по първия договор за заем от 2020г., както и че е имало договорен срок за връщане на сумите, предоставени в заем на ответното дружество - 95 000 лв. с Анекс № 1 от 25.05.2021 г. и на сумата от 120 000 лв. по Анекс № 2 от 01.06.2021 г. Поради което вземането на сумата от 200 000 лв., предоставена с договора за заем от 2020 г., както и сумата от 95 000 лв. по Анекс №1 и сумата от 120 000 лв. по Анекс № 2 ставали изискуеми едва след покана до ответното дружество.

В случай, че съдът приеме за основателна претенцията на ищеца за наказателна лихва, ответникът считал, че претенцията за законна лихва върху претендираната от ищеца сума, представляваща неустойка за забава - наказателна лихва, била недопустима, доколкото законът не допускал законна лихва за забава да се начислява върху лихва за забава. В случай, че съдът уважи претенциите на ищеца, той правел възражение за прихващане на присъдената в негова полза сума със сумата от 22 000 лв. представляващи обезщетение за претърпени от ответното дружество имуществени вреди, както и със сумата в размер на 107 667,87 лв., представляващи обезщетение за пропуснати ползи, произтичащи от недобросъвестното поведение на ищеца и неговото бездействие, довело до неоснователно ограничаване правната сфера на „ГЛЕНКОМ“ ЕООД.

На 15.11.2021 г. ответното дружество, в качеството си на доставчик, било сключило договор за покупко-продажба с „К. 87“ ЕООД, в качеството му на купувач, с която се било задължило да достави на купувача селскостопанска машина: Хедер за прибиране на фураж/силаж, марка - KEMPER, модел - 390 + SN- 1KM0390KTMM139, срещу заплащане на сума в размер на 301 291,20 лв. с включен ДДС. За доставка на машината, предмет на договора за покупко-продажба, ответното дружество на основание чл. 5 от договора за покупко-продажба било превело на „К. 87“ ЕООД гаранция за добро изпълнение в размер на 22 000 лв. Ответникът направил заявка за доставка на процесния хедер от завода производител, като цената на която заводът продавал тази машина била 102.074,40 €, с левова равностойност, изчислена по официалния курс на БНБ - 193 623,33 лв. Именно на тази цена ответното дружество е щяло да закупи процесната машина от завода-производител, която машина от своя страна след това да достави на „К. 87“ ЕООД за уговорената в Договора сума от 301 291,20 лв. с ДДС, или печалбата, която „Гленком“

ЕООД би генерирало от препродажбата на стоката възлизала на 107 667,87 лв.

С Определение № 266/15.11.2021 г., постановено по ч.т. дело № 1437/21 г. Окръжен съд - гр. Стара Загора допуснал в полза на ищеца обезпечение на бъдещ иск чрез налагане на запор на банкови сметки на „ГЛЕНКОМ“ ЕООД до размер от 100 000 лв. Ответното дружество било подало молба до съда с вх. № 6640/03.12.2021г., с която било представило платежни нареждания, от които било видно, че с последно плащане на 02.12.2021 г. е бил платен пълният размер на дължимата сума по обезпечителната заповед, и е поискал вдигане на наложените запори. С получаване на сумата от 100 000 лв. вземането на ищеца ЕТ „ДЕСИ-ТОНЧО ВЪЛЧЕВ“ по издадената обезпечителна заповед било удовлетворено в пълен размер и същият следвало незабавно да предприеме действия по вдигане на наложените запори и отмяна на обезпечението. Въпреки това същият неоснователно бил бездействал.

С разпореждане № 639/06.12.2021 г. съдът бил разпоредил молбата на ответното дружество да се връчи на другата страна, а именно ЕТ „ДЕСИ-Тончо Вълчев“ с право да даде становище по молбата по чл. 402 от ГПК в тридневен срок. Съобщението с препис от молбата било връчено на ищеца на 15.12.2021 г., но в дадения от съда срок по делото не било постъпило становище. С Определение № 333/22.12.2021 г. съдът, като взел предвид погасяването на дължимата сума от страна на ответното дружество, бил постановил отмяна на наложената обезпечителна мярка запор върху банкови сметки на „Гленком“ ЕООД. Определението за отмяна било връчено на ищеца на 21.01.2022 г., цял месец след постановяването му, влязло в сила и запорите били вдигнати чак в края на януари 2022 г. Според ищецът, след като на 02.12.2021 г. ответникът получил пълно плащане на дължимата по обезпечителната заповед сума, е следвало да предприеме незабавни действия за отмяна на допуснатото обезпечение, защото за него била отпаднала безпечителната нужда и от този момент обезпечението се явявало неоснователно. Но той не само, че не предприел каквито и да е действия и не поискал отмяна, а бездействал и не подал становище в тридневния срок. От тези действия правната сфера на ответното дружество била ограничена, а банковите сметки запорирани неоснователно в периода от 03.12.2021г. (деня, следващ датата, на която дължимата по обезпечителната заповед сума е платена изцяло) до края на месец януари 2022 г. (вдигането на запорите, наложени върху банковите сметки). Тъй като банковите сметки на ответното дружество са били запорирани и същият не е могъл да оперира с тях в посочения период от време, не успял да плати на немското дружество-производител продажната цена за поръчания хедер, поради което той не бил доставен на „Гленком“ ЕООД.

В резултат от това, ответното дружество се оказало в неизпълнение на поетите с Договора за покупко-продажба от 15.11.2021 г. към „К. 87“ ЕООД задължения за доставка на машината. Продажбата не се осъществила и ответното дружество генерирало пропуснати ползи в размер на 107 667,87 лв., представляващи разликата между цената, на която е трябвало тя да бъде закупена и продадена, ако бъде доставена в срок от производителя. Причината машината да не била доставена в срок, се дължала на невъзможността на ответното дружество да заплати същата на производителя, защото всичките му банкови сметки били с наложени запори, въпреки плащането в началото на декември 2021 г.

Ответникът твърди, че на основание чл. 11 от Договора за покупко-продажба от 15.11.2021 г., купувачът „К. 87“ ЕООД задържал платената от него гаранция за добро изпълнение в размер на 22 000 лв., които по своето правно естество били вреди, резултат от неправомерното поведение на ищеца, а именно пълното му бездействие по отношение на наложените в негова полза обезпечителни мерки, след погасяване на задълженията по обезпечителната заповед от страна на „ГЛЕНКОМ“ ЕООД.

С оглед изложеното ответното дружество моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковете като напълно неоснователни и недоказани и моли да му бъдат присъдени

сторените разноси в настоящото производство.

По делото са представени като писмени доказателства: Договор за паричен заем от 12.03.2021г.; Анекс № 1 от 25.05.2021г.; Анекс № 2 от 01.06.2021г.; Анекс № 3 от 29.06.2021г.; Потвърждение за плащане от 29.06.2021г.; Платежно нареждане от 29.06.2021г.; Потвърждение за плащане от 25.05.2021г.; Потвърждение за плащане от 12.03.2021г.; Потвърждение за плащане от 01.06.2021г.; Потвърждение за плащане от 02.06.2021г.; 15 броя платежно нареждане –лист 40 до лист 54, находящи се по гр.д.№ 5757/ 2021г. на СтЗРС; Договор за продажба на ССТ № 022/ 15.11.2021г. и платежни нареждания за плащане на гаранция за добро изпълнение; частно търг.дело № 1437/ 2021г. на СтЗОС; Лихвен лист № 1 от 31.12.2020г.; Лихвен лист № 2 от 28.10.2021г.; Лихвен лист № 3/ 03.12.2021г.; Изпълнително дело № 1862/ 2021г. на ЧСИ Г.Г., адвокатски пълномощни, договор за правна помощ, списък с разноските по чл.80 от ГПК на ЕТ „Деси – Тончо Вълчев“; списък с разноските по чл.80 от „Гленком“ ЕООД.

По искане на двете страни в първото по делото открито съдебно производство е била назначена съдебно – счетоводна експертиза със следните въпроси поставени към вещото лице:

1. Да се изчисли размера на дължимата възнаградителна /договорна лихва/ от „Гленком“ ЕООД за отпуснатите му парични заеми от ЕТ „Деси-Тончо Вълчев“ по договори:

- по договор от 12.08.2020г. за 200 000 лв.

- по договор от 12.03.2021г. за 30 000 лв.

За 3 бр. Анекси към него с отпуснати както следва:

-Анекс № 1 от 25.05.2021г. за 95 000 лв.

-Анекс № 2 от 01.06.2021г. за 120 000 лв.

-Анекс № 3 от 29.06.2021г. за 43 000 лв.

Лихвата да се изчисли от датата на получаване на съответната сума до датата на издължаването ѝ.

2. Да се изчисли размера на дължимата неустойка от „Гленком“ ЕООД за допуснатото просрочие по горепосочените договори съобразно посочените падежи, както следва:

- по договор от 12.08.2020г. – 31.01.2021г.

- по договор от 12.03.2021г.; Анекс № 1 от 25.05.2021г. и Анекс № 2 от 01.06.2021г. – 30.06.2021г.

- по Анекс № 3 от 29.06.2021г.- 31.07.2021г.

3. Какви са първичните счетоводни документи, на основание на които „Гленком“ ЕООД превежда на „К. 87“ ЕООД сумата от 22 000 лева, представляваща ефективна гаранция за изпълнение на договор от 15.11.2021г. сключен между тях?

4. Какъв е размерът на платената авансово сума по договора сключен между „Гленком“ ЕООД и „К. 87“ ЕООД на 15.11.2021г?

5. Възстановена ли е авансово платената по-горе цитирания договор сума и ако не, отчетена ли е като загуба за „Гленком“ ЕООД?

6. Каква би била печелбата на „Гленком“ ЕООД, ако дружеството бе изпълнило своите задължения по договора от 15.11.2021г., бе закупило машината предмет на договора и я бе продало на „К. 87“ ЕООД?

След като се е запознало с материалите по делото и представените от страните първични счетоводни документи, вещото лице е направило необходимите изчисления и е изготвило заключение, с което е отговорило на поставените въпроси:

По въпрос 1 - Размерът на дължимата възнаградителна /договорна лихва/ от „Гленком“ ЕООД за отпуснатите му парични заеми от ЕТ „Деси-Тончо Вълчев“ за ползваните от него 488 000 лева по Договор от 12.08.2020г., по Договор от 12.03.2021г. и 3 броя анекси към него е в размер на **15 496.81 лева**. Забележка: Размерът на възнаградителната лихва по исковата молба на ищеца е посочен 15 453.75 лв. - в по-малко с 43.06. лева.

По въпрос 2 - Размерът на дължимата неустойка /наказателна лихва/ за просрочие, която ответникът „Гленком“ ЕООД дължи на ищеца ЕТ „Деси – Тончо Вълчев“ за ползваните от него парични средства в размер на 488 000 лв. по Договор от 12.08.2020г., по Договор от 12.03.2021г. и 3 броя анекси към него е в размер на **12 182,21 лева**. Забележка: Размерът на наказателната лихва по исковата молба на ищеца е посочен 12 139.15 лв.- в по-малко с 43.06. лева.

По въпрос 3 – Основанията, които „Гленком“ ЕООД сочи за прецените от него суми в размер на 22 000 лева като ефективна гаранция за изпълнение на Договор от 15.11.2021г., сключен от него с „К. 87“ ЕООД са – „ПО ДОГОВОР И ФАКТУРИ“. Предоставената проформа фактура от 19.10.2021г. на „Maschinenfabrik KEMPER GmbH&CO.KG“ съгласно изискванията на чл.6 и чл.7 от закона за счетоводството и чл.114 от ЗДДС няма качеството на първичен счетоводен документ, няма стойност на счетоводни записвания и има информативен характер.

По въпрос 4 – Платената авансово сума от „Гленком“ ЕООД по Договор от 15.11.2021г. с „К. 87“ ЕООД като ефективна гаранция за неговото изпълнение е в размер на 22 000 лева.

По въпрос 5 – Авансово платената сума от „Гленком“ ЕООД по горепосочения договор в размер на 22 000 лева не е възстановена от „К. 87“ ЕООД. Към датата на изготвяне на настоящото заключение – 26.05.2023г. тя стои осчетоводена по дебитна сметка 492.1 „Разчети за гаранции“.

По въпрос 6 – Вещото лице не може да направи от счетоводна гледна точка законосъобразен извод каква би била евентуалната печалба при осъществяване на договорната сделка само въз основа на предоставения по експертизата Договор между „Гленком“ ЕООД и „К. 87“ ЕООД и проформа фактура на „Maschinenfabrik KEMPER GmbH&CO.KG“.

От страна на ищеца е поискана допълнителна съдебно – счетоводна експертиза със задачи поставени към вещото лице:

1. С оглед факта, че и двете страни не са представили, въпреки че бяха задължени на вещото лице С. С. фактури, на основата на които са извършили процесните плащания, а съгласно Закона за счетоводството всяко ЮЛ-търговец при получаване на пари трябва да има документа обосноваващо на съответната транзакция, още повече че търговецът след получаване на парите в пет дневен срок следва да издаде фактура за тях, вещото лице чрез снабдяване със съдебно удостоверение да извърши проверка в НАП като провери дневниците за покупки и продажби на „Гленком“ ЕООД и „К. 87“ ЕООД за периода от м.юни до м.декември 2021 година.

2. Вещото лице да извърши справка на коя дата фактически е запорирана сметката на ответника с оглед посочената в проформата фактура, предоставена от самия ответник дата за плащане на съответната стока, като ищеца твърди, че датата на която е наложен запора е по-късно, отколкото е датата на извършване на окончателното плащане – т.е запора не е пречатствал изпълнението на плащането на тази проформа фактура.

3. Каква е била наличността по сметката към датата на запора, т.е. въобще бил ли е в състояние ответника да изпълни задължението си по тази фактура, дори да не му беше наложен запор?

4. Каква е била наличността към датата на вдигане на запора – т.е.дали въобще по тези сметки са постъпвали някакви средства?

След като се е запознало с допълнително поставената му задача и получило необходимите справки от ТД на НАП офис Сливен и документи от „Банка ДСК“ ЕАД и „Юробанк България“ АД, вещото лице е дало заключение по всеки един въпросите.

По въпрос 1 - От представеното писмо и копия на дневниците за продажби и покупки на „Гленком“ ЕООД от ТД на НАП Бургас офис Сливен за периода от 01.06.2021г. до 31.12.2021 год. е констатирал, че „Гленком“ ЕООД е извършил продажби на „К. 87“ ЕООД, както следва :

- С ф-ра № 1000025808/ 01.06.2021г. на един брой хедер серия 360 на стойност 118 022.95 лв. и 23 604.59 лв. ДДС.

- С ф-ра № *****/ 10.06.2021г.на 1бр. ANTRI 138/APEFEN на стойност 3 721.93 лв. и 744.39 лв. ДДС.

- С ф-ра № 1000026867/ 08.09.2021г. на брана хидр.сгъв. KASIRGA6.0M6 на стойност 32 000.00 лв. и 6 400.00 лв. ДДС.

-С ф-ра № 1000027813/ 01.12.2021г. на лемеж U N M 40 16 десен R на стойност 476.68 лв. и 95.34 лв. ДДС.

За посоченият период „Гленком“ ЕООД няма посочени фактури за извършени покупки от „К. 87“ЕООД.

За посоченият период „К. 87“ няма извършени продажби на „Гленком“ ЕООД. Закупил е от него с горепосочените 4 бр. фактури стоково материални ценности на стойност 154 221.56 лв. и 30 844.32 лв. ДДС.

По въпрос 2 - От представената от „Гленком“ ЕООД проформа фактура от

19.10.2021г. на Maschinenfabrik KEMPER GmbH&mCo е видно, че те посочват - за най желана дата на доставка: 01.11. 2021 год.; като желан прозорец на доставката: 14 дни и като най-късна дата на доставката: 15.11. 2021 година.

По въпрос 3 - В изпълнение по Изп.дело № 20219150401862 на ЧСИ Г.Г.

- „БАНКА ДСК” ЕАД налага обезпечителен заповест на банкови сметки № 21364901; № 22035466 и № 23466339, собственост на „Гленком” ЕООД на **23.11.2021 год.** Заповестта е вдигната на 03.02.2022 година.

- „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД налага обезпечителен заповест на банкови сметки № BG02BPBI79351079451701 и № BG72BPBI7935 1079451702, собственост на „Гленком” ЕООД на **23.11.2021 г.** Заповестта е вдигната на **02. 02.2022 година.**

По въпрос 4 - Движението на паричните средства по горепосочените банкови сметки е както следва:

По с-ка № 21364901 в „БАНКА ДСК” ЕАД -

Наличност на 23.11.2021г. - **1 577.15 лв.** Приход: 806.96 лв. Разход: 297.00 лв.

Наличност на 03.02.2022 г. - **2 087.11 лв.**

По с-ка № 220354466 и № 23466339 в „БАНКА ДСК” ЕАД - сметките са били закрити. По тях няма движение, няма наличности.

По с-ка № BG02BPBI79351079451701 в “ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД -

Наличност на 23.11.2021 г. - **8 120.79 лв.**

Наличност на 02.02. 2022 г. - **111 431.99 лв.**

По с-ка № BG72BPBI79351079451702 в “ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД -

Наличност на 23.11.2021 г. - **132.33 лв.**

Наличност на 02.02.2022 год. - **347.22 лв.**

По въпрос 5 - Крайната дата, която „Гленком” ЕООД посочва за заплащане на процесната проформа фактура е **15.11.2021 год.** Заповестта на сметките му и в двете банки е наложен на 23.11.2021 год. Към датата на налагане на заповестта — 23.11.2021г. наличностите по 5 броя банкови сметки в „Банка ДСК” и в „Юробанк България” АД е в размер на **9 830.27 лв.** Към датата на вдигане на заповестта в „БАНКА ДСК” ЕАД - 03.02.2022 г. наличността по сметките е в размер на **2 087.11 лв.** Към датата на вдигане на заповестта в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД - 02.02.2023 год. наличноста е в размер на **111 779.21 лв.**

Открита е била и процедура по оспорването на верността на подписа, положен от представителя на „К. 87“ ЕООД – Я. И. К. върху оригиналния договор за покупко-продажба на ССТ/ 15.11.2021г. между „Гленком“ ЕООД и „К. 87“ ЕООД, който е бил представен по делото и приложен като доказателство. Предвид направеното оспорване и направеното искане от страна на ответника е назначена съдебно-графологична експертиза, която е трябвало да даде отговор на поставения от него въпрос: Подписът в реквизита „Купувач“ за името на фирма „К. 87“ ЕООД, положен ли е от лицето Я. И. К. ЕГН ***** в качеството на едноличен собственик и управител на „К. 87“ ЕООД?“. За нуждите на

изследването е представен в оригинал Договор за покупко-продажба на ССТ/ 15.11.2021г. между „Гленком“ ЕООД и „К. 87“ ЕООД . В заключението си вещото лице на основание извършеното цялостно сравнително изследване на процесния подпис със сравнителни образци на подписа на Я. К., отговаря, че „Процесният подпис в реквизита „Купувач“ на л.4 срещу името на „К. 87“ ЕООД от Договор за покупко-продажба на ССТ№ 022/ 15.11.2021г. е положен от Я. И. К. ЕГН *****“.

По искане на ответника по делото е призован като свидетел управителя на „К. 87“ ЕООД – Я. И. К., в съдебното заседание от 12.10.2023г. е отговорил на въпросите поставени от представителя на ищеца. От показанията му става ясно, че подписът върху предявения от съда Договор за покупко-продажба от 15.11.2021г., находящ се от л.55 до л.60 от гр.д.№ 5757/2021г. по описа на РС Стара Загора, приложено към гр.дело № 1032/2022г. по описа на НЗРС, е негов. Предполага, че е сключен на датата, която е посочена в него. На въпроса колко договори за доставка на Хедер е имало сключени с „Гленком“ ЕООД и дали е доставен въпросния Хедер, свидетелят е отговорил, че са имали един договор и по него Хедера е доставен. От експертизата се установява, че плащането е направено през м.юни 2021г. и има издадена фактура. По договорът, с който е доставен Хедера, се е забавила доставката и сумата от 22 000 лева „трябва да е била платена като неустойка“. На въпросът дали има издадена фактура за нея, свидетелят е отговорил, че не си спомня.

Съдът след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

За установяване на вземането си в настоящото производство ищецът е представил писмени доказателства - Договор за паричен заем от 12.03.2021г.; Анекс № 1 от 25.05.2021г.; Анекс № 2 от 01.06.2021г.; Анекс № 3 от 29.06.2021г.; Потвърждение за плащане от 29.06.2021г.; Платежно нареждане от 29.06.2021г.; Потвърждение за плащане от 25.05.2021г.; Потвърждение за плащане от 12.03.2021г.; Потвърждение за плащане от 01.06.2021г.; Потвърждение за плащане от 02.06.2021 година.

Видно от тях, на 12.08.2020 между него и ответника е бил сключен договор за паричен заем, по силата на който ЕТ “Деси - Тончо Вълчев” е предоставил за временно и възмездно ползване на "Гленком" ЕООД сума в размер на 200 000 лв. /приложен по ч.търгдело № 1437/2021 г. на СтЗОС/. На следващия ден била преведена сума в размер на 200 000 лв. с основание договор за заем. На 12.03.2021 год. бил сключен втори договор за заем за сумата от 30 000 лв. а в следствие с още три анекса в периода от 12.03.2021 год. до 29.06.2021 год. били преведени още 258 000 лв.

Падежите на преведените суми били отразени в подписаните документи, а именно:

Сумата от 200 000 лв. с падеж до 31.01.2021 год.

Сумата от 30 000 лв. с падеж -30.06.2021 год.

Сумата от 95 000 по анекс № 1 с падеж - 30.06.2021 год.

Сумата от 120000 лв. по анекс № 2 с падеж - 30.06.2021 год.

Сумата от 43 000 лв. по анекс № 3 с падеж - 31.07.2021 год.

На посочените падежи сумите не били заплатени доброволно, което накарало ищеца да му отправи нотариална покана рег.№ 6142 от 21.10.2021 год., с която го канел да му възстанови общо получената сума от 488 000 лв. в срок от три работни дни от получаването ѝ. Срокът изтекъл на 28.10.2021 година.

На 28.10.2021 год. "Гленком" ЕООД сключил договор за кредит с „ЮРОБАНК“ АД България и с получените от кредита средства погасил само 388 000 лв. от цялата дължима сума.

Поради тази причина в Окръжен Съд Стара Загора е образувано обезпечително производство и по ч.т.д. 1437/2021 год. била издадена обезпечителна заповед за обезпечение на бъдещ иск със срок на предявяване 1 месец. След издаване на заповедта управителят на дружеството превел сума в размер на 100 000 лв., с което погасил изцяло главницата по бъдещия иск.

Съгласно разпоредбата на чл.3 от подписаните между страните два договора за заем, върху главницата се дължало възнаграждение в размер на 5% годишно, а съгласно чл. 6 - при забава се дължала и неустойка в размер на 5 % годишно. Между страните били изготвени три лихвени листа, като ответникът подписал първите два от тях.

На 31.12.2020 год е подписан лихвен лист № 1, с който ответникът се е задължил да заплати договорна лихва в размер на 3888.89 лв. След подаването на молбата по настоящото дело ответникът заплатил сумата от 3088.89 лв. по лихвен лист № 1, като останала неплатена част в размер на 800 лв. На 28.10.2021 год. бил подписан лихвен лист № 2, с който „Гленком“ ЕООД се задължило да заплати договорна лихва в размер на 7835.42 лв. и неустойка в размер на 6 974.31 лв. Сумата по лихвен лист № 2 не била платена до образуването на делото.

Лихвен лист № 3 бил изпратен по електронна поща на ответника след 28.10.2021 год., но останал неподписан и неплатен.

Не се оспорва по делото, че главницата е била изцяло платена от ответника.

За ищецът съществува правен интерес да претендира от ответника, че му дължи възнаграждение в размер на 5 % годишна лихва, както и неустойка в размер на допълнителни 5 % по чл.6 от сключените договор, които дружеството се задължило да заплати на ищеца на основание сключените писмени договори.

В законоустановения срок ответникът е оспорил подписването на приложените към исковата молба лихвени листове с твърдението, че не е подписвал такива; че е налице уговорен падеж по договора за заем от 12.08.2020 г. за сумата от 200 000 лв., по анекс № 1 от 25.05.2021 г. за сумата от 95 000 лв. и по анекс № 2 от 01.06.2021 год. за сумата от 120 000 лв; че върху неустойка се дължи законна лихва и при условията на евентуалност е направил възражение за прихващане за сумата от 22 000 лв. - представляваща имуществени вреди, както и за сумата от 107 667.87 лв. - представляваща пропуснати ползи.

Ответника не е оспорил обстоятелството, че е получил общо сумата 488 000 лв. и че не я е върнал на посочените в исковата молба падежи.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Исковата молба отговаря изискванията на чл.127 и чл.128 от ГПК.

Съдът намира предявените искове за процесуално допустими, предявени от легитимирана страна при наличие на правен интерес.

Предявените искове са с правно основание по чл.240, ал.2 във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД

за обезщетение на вреди от неизпълнение на договорно задължение и по чл.92 от ЗЗД за неустойка по договор. В тежест на ищеца е било да докаже обстоятелствата, на които се основава претенцията му и размера на дължимите сума, а в тежест на ответника е да докаже изпълнение частично или изцяло на претендираното вземане.

По същество съдът намира предявените иски за основателни по следните съображения:

От съда се иска да бъде установено със силата на присъдено нещо вземанията на ищеца от договорна лихва и неустойка за забава в общ размер от 27 592.87 лева, които задължения произтичат от сключените между страните договори за заем от 12.08.2020г. и 12.02.2021г., съгласно които ищецът ЕТ „Деси – Тончо Вълчев“ е предоставил на ответника „Гленком“ ЕООД сума в общ размер от 488 000 лева, преведена по банков път. Не се спори, че сумата е била погасена изцяло от задълженото лице.

Но поради неизпълнение на задължения, установени в чл.3 и чл.6 от договорите, за ищецът е възникнал правен интерес да претендира срещу ответника, че му дължи възнаграждение в размер на 5 % годишна лихва и неустойка в размер на допълнителни 5 %, за което били съставени и подписани Анекс № 1 от 25.05.2021г. и Анекс № 2 от 01.06.2021г., а Анекс № 3 от 29.06.2021г. бил само предявен. С подписването им според ищецът ответното дружество изрично признало задължението си за заплащането им в посочените размери и за определените периоди. Твърдението на представителя на „Гленком“ ЕООД, че представляващия не е подписвал представените лихвени листове, същите са останали неоспорени по отношение на тяхната автентичност. При това положение имат обвързваща доказателствена сила за двете страни положили подписи под тях, както и за съда по отношение на удостоверените в тях факти, респективно - признанието на парично задължение подписано от ответника.

По отношение на твърденията на ответника, че не са били уговорени падежи по договора за заем от 12.08.2020г. за сумата от 200 000 лв., по анекс № 1 от 25.05.2021г. за сумата от 95 000 лв. и по анекс № 2 от 01.06.2021г. за сумата от 120 000 лв, не са били оспорени съдържанието или автентичността им. Правният извод, до който стига съда е, че частните документи имат обвързваща доказателствена сила за двете страни, положили подписи под тях.

В чл. 4 на договора от 12.08.2020г. е посочена дата за връщане на заетата сума - 31.12.2020г. Това е и падежа, считано от който са извършени изчисленията в лихвените листи. След предявяване на исковата молба по настоящото дело ответникът е заплатил сумата от 3088.89 лв. по лихвен лист № 1, като е останала неплатена сума по този лист в размер на 800 лв., което изпълнение представлява и признание на задължението за плащане на отразената сума в лихвения лист. Изготвената съдебно-счетоводна експертиза потвърждава изцяло размера на тази сума. По същият начин са изчислени и дължимите суми по лихвен лист 2, които също са потвърдени от експертизата по делото.

Сключените от страните анекс № 1/ 25.05.2021г. за сумата от 95 000 лв. и анекс № 2/ 01.06.2021г. за сумата от 120 000 лв. представляват допълнения към договор за паричен заем от 12.03.2021г. с уговорени дати за връщане на сумите - 30.06.2021 год. След като със сключените анекси само се предоставя допълнителна сума, респективно увеличава се заемната сума, а не се променят други условия на договора, падежът посочен в основният договор е падеж за цялата сума, включваща и тази по анексите. По тази методика са изчислени и дължимите суми в лихвен лист 3, което изчисление отново е потвърждено в експертизата по делото. Видно от заключението по приетата съдебно-счетоводната експертиза общият размер на дължимата по договорите и анексите възнаградителна лихва е 15 496.81 лв. - при предявена от ищеца претенция от 15 453.75 лв., а общият размер на дължимата неустойка е 12 182.21 лв. - при предявена претенция от 12 139.15 лв. Правилността на изчисленията по приложените лихвени листи и определените дати за падежи на дължимите суми изцяло се потвърждават от изготвената експертиза от вещото лице.

Представената съдебно-счетоводна експертиза е изготвена от вещото лице С. К. С., съобразно поставените от страните въпроси, компетентно и обстоятелствено. В тази част относно изчисленията не е била оспорвана от ответника, вещото лице е дало разяснения в

съдебно заседание и заключението му е прието. Съдът също кредитира представеното заключение като обективно, независимо и изготвено от компетентно лице.

По отношение на твърдението на ответника, че върху неустойка не се дължи законна лихва, съдът счита, че е неоснователно и недоказано. Неустойката е предвидена в самия договор и представлява договорно задължение за неизправната страна, която се дължи при изпадане в забава. От датата на падежа, в случай че не бъде погасено задължението, неизправната страна дължи обезщетение в размер на законната лихва на изправната страна. Когато е уговорена като парична сума, неизпълнението на задължението за плащането ѝ ще бъде неизпълнение на парично задължението по смисъла на чл. 86, ал. 1 ЗЗД, пораждащо санкция за присъждане на такова обезщетение. Налице е трайна съдебна практика, че неустойката е лихвоносна.

Направеното възражение за прихващане на присъдената в негова полза сума със сумата от 22 000 лв. представляващи обезщетение за претърпени от ответното дружество имуществени вреди, както и със сумата в размер на 107 667,87 лв., представляващи обезщетение за пропуснати ползи, произтичащи от недобросъвестното поведение на ищеца и неговото бездействие, довело до неоснователно ограничаване правната сфера на „ГЛЕНКОМ“ ЕООД, е неоснователно и недоказано. От показанията на разпитания свидетел Я. И. К. става ясно, че са имали един договор и по него въпросната машина Хедер е доставен. От експертизата се установява, че плащането е направено през м.юни 2021г. и има издадена фактура. По договорът, с който е доставен Хедера, се е забавила доставката и сумата от 22 000 лева според показанията му „трябва да е била платена като неустойка“.

С оглед събраните по делото доказателства съдът счита, че предявените искове от ЕТ „ДЕСИ- Тончо Вълчев“ са основателни и доказани, поради което следва да бъдат уважени. Същите се подкрепят от изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза изцяло.

Относно разноските:

На основание чл.78, ал.1 от ГПК разноските следва да бъдат възложени на ответника с оглед уважането на предявените искове. Следва да бъде осъден „Гленком“ ЕООД да заплати на ищеца направените в настоящото производство разноски, съгласно представения списък по чл.80 от ГПК, а именно – държавна такса за образуване на гражданско дело 1103,72 лева, адвокатско възнаграждение в размер на 3290 лева, внесени депозити за вещо лице по съдебно-счетоводната експертиза и свидетел в размер на 550 лева или общо сума в размер от 4943,72 лева.

По отношение на направеното възражение от страна на процесуалния представител на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, съдът го намира за неоснователно, защото минимума изчислен по Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за конкретните искове е в размер на 2 857 лева.

Следва да бъде осъден ответника да заплати невнесените определени от съда депозити за вещи лица по назначените експертизи, а именно: 1. по съдебно-графологичната експертиза следва да се плати на Г. Г. М. сума в размер от 130.00 лева, невнесен остатък по представената Справка-декларация на вещото лице; 2. по съдебно-счетоводната експертиза сума в размер от 189.20 лева /по първоначалната 585.00 лв и по допълнителната 304.20 лв.,

общо 889.20 лв, от които са внесени 700 лв./ на С. К. С. по представените 2 броя Справка-декларация от вещото лице.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА "ГЛЕНКОМ" ЕООД ЕИК 119063478, със седалище и адрес на управление гр. Н.З. ж.к. ИНДУСТРИАЛЕН, ул. „Лубор Байер“ № 34, представлявано от Н.Г.К.. ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЕТ “Деси - Тончо Вълчев” ЕИК 833049176, със седалище и адрес на управление: гр. Раднево, ул.“Магда Петканова” № 47, представлявано от Т.В.Т. ЕГН *****, както следва:

1. сумата от **15 453.75** /петнадесет хиляди четиристотин петдесет и три лева и седемдесет и пет стотинки/ лева, представляваща договорна лихва по договори за заем между страните от 12.08.2020г. и 12.03.2021г., сключените към него анекс № 1/ 25.05.2021г., анекс № 2/ 01.06.2021г. и анекс № 3/29.06.2021г.;

2. сумата **12 139.15** /дванадесет хиляди сто тридесет и девет лева и петнадесет стотинки/ лева, представляваща неустойка по по договори за заем между страните от 12.08.2020г. и 12.03.2021г., сключените към него анекс № 1/ 25.05.2021г., анекс № 2/ 01.06.2021г. и анекс № 3/29.06.2021г.;

3. Законната лихва върху сумата от 15 453.75 лв., считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане.

4. Законната лихва върху сумата от 12 139.15 лв., считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78 от ГПК "ГЛЕНКОМ" ЕООД ЕИК 119063478, със седалище и адрес на управление гр. Н.З. ж.к. ИНДУСТРИАЛЕН, ул. „Лубор Байер“ № 34, представлявано от Н.Г.К.. ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЕТ “Деси - Тончо Вълчев” ЕИК 833049176, със седалище и адрес на управление: гр. Раднево, ул.“Магда Петканова” № 47, представлявано от Т.В.Т. ЕГН ***** сумата от **4943,72** лева, разноски в настоящото производство.

ОСЪЖДА "ГЛЕНКОМ" ЕООД ЕИК 119063478, със седалище и адрес на управление гр. Н.З. ж.к. ИНДУСТРИАЛЕН, ул. „Лубор Байер“ № 34, представлявано от Н.Г.К.. ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на вещото лице С. К. С. ЕГН *****, с адрес с.К.о, общ.Н.З.сумата в размер на 189.20 лева, неизплатен остатък по изготвените съдебно-счетоводни експертизи.

ОСЪЖДА "ГЛЕНКОМ" ЕООД ЕИК 119063478, със седалище и адрес на управление гр. Н.З. ж.к. ИНДУСТРИАЛЕН, ул. „Лубор Байер“ № 34, представлявано от Н.Г.К.. ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на вещото лице Г. Г. М. ЕГН ***** с адрес гр.Раднево, ул.“Пирин“ № 7 сумата в размер на 130.00 лева, неизплатен остатък по изготвената съдебно-графологична експертиза.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от получаването на съобщението пред Сливенския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Н.З. _____